

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 11S/103/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3518202799
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Dlugoš, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3518202799.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci žalobcu: E. D., bytom Z. XXXX/XX, U. nad W., právne zastúpený: Advokátska kancelária KONCOVÁ & PARTNERS, s.r.o., IČO: 47256907, so sídlom Kpt. Jaroša 1312/29, Trenčín, proti žalovanému: Ústav na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, so sídlom Dukelská štvrť 941/10, Dubnica nad Váhom, vo veci neúplného podania, takto

rozhodol:

Krajský súd žalobu o d m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 27.08.2018 bola Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom doručená žaloba, ktorou sa žalobca s poukazom na ustanovenia § 188a ods. 1 a 3 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov domáha voči žalovanému zaplatať sumu 1.028,82 Eur s príslušenstvom z titulu uplatnenia nároku na doplatať služobného platu príslušníka Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky (ďalej aj „ZVJS“) v rozsahu 15 minút za každý deň služby za obdobie od 21.05.2015 do 28.02.2018, t.j. celkom za 116 hodín a 30 minút.

2. Okresný súd Nové Mesto nad Váhom vec u neho vedenú pod sp. zn. 10Cpr/25/2018 postúpil Krajskému súdu v Trenčíne (ďalej aj „správny súd“) s poukazom na ustanovenia § 43 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“), § 23 písm. c) CSP a tiež s poukazom na právny názor vyslovený v podobnej veci v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „NS SR“) sp. zn. 1KO/3/2019 zo dňa 19.02.2019, s tým, že v predmetnej veci nie je daná kauzálna príslušnosť Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom.

3. Krajský súd v Trenčíne s poukazom na ustanovenia § 18 ods. 4 Správneho súdneho poriadku (ďalej aj „SSP“) a § 8 SSP vyslovil nesúhlas s postúpením a vec predložil na rozhodnutie kompetenčnému senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Správny súd dôvodil, že z obsahu žaloby ani jej petitu nevyplýva, že by sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia vydaného orgánom verejnej správy, prípadne ochrany pred nečinnosťou žalovaného ako orgánu verejnej správy, ale sa domáha peňažného plnenia, preto nejde o správnu žalobu. Správny súd okrem toho zdôraznil, že SSP správne súdu neumožňuje vydať rozhodnutie, ktorým by žalovaného zaviazal na peňažné plnenie.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením pod sp. zn. 1KO/15/2019 zo dňa 03.12.2019 rozhodol, že nesúhlas krajského súdu s postúpením nie je dôvodný a vecne príslušným na konanie v prvej inštancii je tunajší súd, nakoľko ide o vec správneho súdnictva, pričom uviedol nasledovné: „V predloženej veci nie je medzi príslušníkom Zboru väzenskej a justičnej stráže a služobným úradom rovný vzťah a to platí aj v otázkach jeho odmeňovania. Vo veci priznávania služobného platu rozhoduje služobný úrad autoritatívne. Vznik, zmena a zánik práva na služobný plat je spojená s autoritatívnym rozhodnutím

služobného úradu, nejde o dvojstranný vzťah založený na konsenze zúčastnených strán. Zákon č. 73/1998 Z. z. navyše určuje kogentne pravidlá pre odmeňovanie príslušníkov Zboru väzenskej a justičnej stráže. Nárok na doplatenie služobného platu za výkon jednotlivých služieb ako zložky služobného platu príslušníka Zboru väzenskej a justičnej stráže je preto verejnoprávnej povahy. Služobný úrad ako základný článok organizácie Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky je podľa ustanovenia § 1 ods. 4 písm. b) zákona č. 73/1998 Z. z. v spojení s ustanovením § 4 SSP orgán štátnej správy. Kompetentný senát najvyššieho súdu poukazuje na to, že vzťahy vyplývajúce zo štátnej služby príslušníka Zboru väzenskej a justičnej stráže podľa zákona č. 73/1998 Z. z. nemožno považovať pre ich povahu za veci súkromnoprávne (predovšetkým pracovnoprávne). Služobný pomer je a bol vždy charakterizovaný ako inštitút verejného práva. Tento vzťah nevzniká zmluvou, ale mocenským aktom služobného orgánu a po celú dobu jeho trvania sa výrazne odlišuje od pomeru pracovného, ktorý je naopak typickým súkromnoprávnym vzťahom, v ktorom majú účastníci tohto právneho vzťahu rovné postavenie. Uvedené sa prejavuje aj v právnej úprave týkajúcej sa vzniku, zmeny, priebehu a zániku štátnej služby, ako aj s tým súvisiacich otázok. Inak tomu nie je ani pri rozhodovaní o odmeňovaní príslušníkov Zboru väzenskej a justičnej stráže podľa piatej časti zákona č. 73/1998 Z. z. Právna povaha štátnej služby príslušníkov Zboru väzenskej a justičnej stráže postihuje osobitnú povahu „zamestnávateľa“ ako primárneho nositeľa verejnej moci, potrebu začlenenia príslušníka Zboru väzenskej a justičnej stráže do organizmu verejnej moci a účasť na jej výkone. Táto potreba zasahuje až tak ďaleko, že tu nejde o modifikáciu súkromnoprávneho pomeru, ale o špecifický služobný pomer verejného práva podľa zákona č. 73/1998 Z. z. To potvrdzuje aj povaha právnej úpravy štátnej služby príslušníkov Zboru väzenskej a justičnej stráže, ktorá má kódexový charakter a použitie zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonníka práce je vylúčené v zmysle ustanovenia § 2 ods. 1 Zákonníka práce.“

5. S poukazom na vyššie citované uznesenie NS SR sp. zn. 1KO/15/2019 zo dňa 03.12.2019 a v ňom vyslovený záväzný právny názor inštančne nadriadeného súdu bolo povinnosťou Krajského súdu v Trenčíne ako správneho súdu pristupovať k žalobe nie v zmysle CSP, t.j. ako k civilnej žalobe na plnenie, ale v zmysle SSP, t.j. ako k správnej žalobe, resp. najskôr preskúmať, či podanie žalobcu spĺňa kritériá správnej žaloby alebo nie.

6. Vzhľadom na to, že žaloba žalobcu nespĺňala všetky náležitosti uvedené v ustanoveniach § 57 ods. 1, § 182 ods. 1, resp. § 246 ods. 1 a 2 SSP, bez ktorých správny súd nemohol vo veci riadne konať, bol žalobca postupom podľa ustanovenia § 59 ods. 1 a 2 SSP uznesením tunajšieho súdu č. k. 11S/103/2019-95 zo dňa 05.11.2020 vyzvaný na odstránenie väd podania v určenej lehote a zároveň súd žalobcu poučil podľa ustanovenia § 59 ods. 3 SSP o procesnom následku odmietnutia podania, ak pre uvedený nedostatok nebude môcť správny súd v konaní pokračovať. Uznesenie bolo právnomu zástupcovi žalobcu doručené dňa 11.11.2020.

7. Žalobca na výzvu správneho súdu v stanovenej lehote nereagoval a neučinil tak ani do dňa 03.12.2020 (deň vydania tohto uznesenia).

8. Podľa § 97 SSP ak tento zákon neustanovuje inak, správny súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže správny súd konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

9. Podľa § 59 ods. 1 a 2 v spojení s ustanovením § 58 ods. 2 SSP ak ide o podanie vo veci samej, z ktorého nie je zrejmé, čoho sa týka a čo sa ním sleduje, alebo ide o podanie neúplné alebo nezrozumiteľné, správny súd uznesením vyzve toho, kto podanie urobil, aby podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní. V uznesení správny súd uvedie, v čom je podanie neúplné alebo nezrozumiteľné a ako ho doplniť alebo opraviť, a poučí o možnosti podanie odmietnuť.

10. Podľa § 182 ods. 1 SSP v správnej žalobe sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť označenie druhu žaloby, označenie žalovaného, ďalších účastníkov a osôb zúčastnených na konaní, označenie napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia a deň jeho vydania, prípadne označenie výrokov, ktoré žalobca napáda, ak sú tieto samostatné a oddeliteľné a žaloba nesmeruje voči celému rozhodnutiu alebo opatreniu, deň oznámenia napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia žalobcovi alebo deň právoplatnosti rozhodnutia o nevyhovení protestu prokurátora alebo deň právoplatnosti napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia alebo uvedenie, že žalobca sa považuje za opomenutého

účastníka, dôvody žaloby, z ktorých musí byť zrejmé, z akých konkrétnych skutkových a právnych dôvodov žalobca považuje napadnuté výroky rozhodnutia alebo opatrenia za nezákonné, označenie dôkazov, ak ich žalobca navrhuje vykonať, vyjadrenie, či žalobca žiada nariadenie pojednávania; na neskoršiu žiadosť žalobcu o nariadenie pojednávania správny súd neprihliada, návrh výroku rozhodnutia.

11. Podľa § 182 ods. 2 písm. c) SSP k správnej žalobe musí byť pripojené jedno vyhotovenie napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy, ak nejde o opomenutého účastníka, alebo jedno vyhotovenie rozhodnutia orgánu verejnej správy o nevyhovení protestu prokurátora vydané v poslednom stupni, ak ide o správnu žalobu podanú prokurátorom.

12. Podľa § 246 ods. 1 a 2 SSP v žalobe proti nečinnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť označenie druhu žaloby, označenie žalovaného, označenie konania alebo veci, v ktorej sa žalobca domáha odstránenia nečinnosti, žalobné body, označenie dôkazov, ak sa ich žalobca dovoľáva, žalobný návrh. K žalobe musí byť pripojené oznámenie o výsledku prešetrenia sťažnosti podľa osobitného predpisu alebo vybavenie podnetu prokurátorom.

13. Podľa § 98 ods. 1 písm. h) SSP správny súd uznesením odmietne žalobu, ak tak ustanoví tento zákon.

14. Podľa § 59 ods. 3 SSP ak sa v lehote určenej správnym súdom podanie nedoplní alebo neopraví, správny súd podanie odmietne uznesením; to neplatí, ak pre uvedený nedostatok možno v konaní pokračovať.

15. Z citovaných ustanovení SSP vyplýva, že na to, aby sa mohla fyzická osoba, resp. právnická osoba úspešne domáhať ochrany svojich práv v zmysle príslušných ustanovení Správneho súdneho poriadku, je potrebné splniť konkrétne zákonné procesné podmienky. Žalobca na výzvu súdu svoje podanie nedoplnil, podanie žalobcu tak nemá zákonom predpísané obsahové náležitosti správnej žaloby v zmysle SSP. Z hľadiska vymedzenia predmetu prieskumu žalobca ani nedoplnil, či podáva všeobecnú správnu žalobu, alebo žalobu proti nečinnosti orgánu verejnej správy, prípadne žalobu proti inému zásahu orgánu verejnej správy. Označenie druhu žaloby je obligatórnou náležitosťou každej žaloby určujúcou právny režim ochrany. Ak by išlo o všeobecnú správnu žalobu, tak žalobca predovšetkým neoznačil rozhodnutie alebo opatrenie, vo vzťahu ku ktorému sa domáha nápravy. Žalobca neuviedol dôvody žaloby, z ktorých musí byť zrejmé, z akých konkrétnych skutkových aj právnych dôvodov považuje napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie za nezákonné. Správny súd nemôže za žalobcu z vlastnej iniciatívy nahrádzať alebo vyhľadávať konkrétne dôvody nezákonnosti rozhodnutia, ktoré tvoria obsah žaloby a určujú rozsah preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia správnym súdom. Správny súd zdôrazňuje, že v správnom súdnictve je v zásade striktnie viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby. Žalobné dôvody a žalobný návrh sú esenciálnymi zložkami správnej žaloby. Pomocou nich sa individualizuje a konkretizuje predmet konania. Správny súd potom vie, čo je predmetom súdneho prieskumu (aké presne vymedzené skutkové a právne otázky) a aký výrok žalobca od správneho súdu očakáva (najčastejšie zrušenie napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu). Žalobca neuviedol žalobný návrh, ktorý spočíva v presnej formulácii výroku rozsudku, ktorý žiada, aby súd vyhlásil. Ak by išlo o žalobu proti nečinnosti orgánu verejnej správy, tak žalobca neoznačil, v ktorom konaní, resp. v ktorej veci sa domáha odstránenia nečinnosti, nedoplnil tiež, v čom má spočívať nečinnosť orgánu verejnej správy, neuviedol žalobný návrh, t. j. nenavrhol výrok rozsudku požadujúceho uložiť žalovanému, aby v určenej lehote konal a rozhodol, alebo vydal opatrenie, alebo vykonal úkon. Žalobca pre túto eventualitu ani nepredložil oznámenie výsledku prešetrenia sťažnosti podľa zákona č. 9/2010 Z. z. o sťažnostiach alebo upovedomenie o spôsobe vybavenie podnetu prokurátorom podľa zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre.

16. Vzhľadom na uvedené, keďže žalobca svoje podanie nedoplnil tak, aby s ním správny súd mohol ďalej procesne narábať ako so správnou žalobou a rozhodnúť o nej niektorým zo spôsobov predvídaných ustanoveniami § 190 SSP až 191 SSP alebo § 248 SSP až § 251 SSP alebo § 260 SSP až § 263 SSP, správny súd s poukazom na citované ustanovenia SSP žalobu žalobcu odmietol s tým, že ide o také nedostatky, pre ktoré v konaní nemožno pokračovať, pričom opätovne pripomína viazanosť právnym názorom NS SR vysloveným v uznesení sp. zn. 1KO/15/2019 zo dňa 03.12.2019, ktorým inštančne nadriadený súd vyslovil, že ide o vec patriacu do správneho súdnictva.

17. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 170 písm. a) SSP, podľa ktorého žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, ak žaloba bola odmietnutá.

18. Uznesenie senátu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorá musí byť podaná v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia krajského súdu oprávnenému subjektu na krajskom súde, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal (§ 443 ods. 1 v spojení s § 444 ods. 1 SSP).

Lehota na podanie kasačnej sťažnosti je zachovaná, ak počas nej bola kasačná sťažnosť podaná na kasačnom súde (§ 444 ods. 2 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP uviesť: a) označenie napadnutého rozhodnutia, b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"), d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 1, 2 SSP).

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosti podľa odseku 1 neplatia, ak: a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d), c) je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 ods. 1, 2 SSP).